Банківська таємниця за Законом про банки

Dr Alexander Ressos, TEP
Attorney-at-Law (Switzerland and Germany),
Solicitor (England & Wales and Hong Kong)
Of Counsel, KGP Legal LLC
alexander.ressos@kgplegal.com.sg
www.ressos.com.sg

Законодавча традиція

Банківська таємниця в Сінгапурі ґрунтується на законі. Закон про банки (Banking Act) уперше внесли до парламенту 1962 року, але через питання, пов'язані із запровадженням нової валюти, його ухвалили лише як Закон № 41 1970 року, що набрав чинності 1 січня 1971 року.[1] До 2001 року стара стаття 47(1) стосувалася переважно наглядового органу, бо загалом забороняла Управлінню грошово-кредитного регулювання з'ясовувати справи окремих клієнтів.[2] Загальне право визнавало обов'язок конфіденційності, який Апеляційний суд Англії визначив у справі *Tournier v National Provincial and Union Bank of England* [1924] 1 KB 461. До 2001 року обидва джерела діяли паралельно.

Уряд вважав таємницю перевагою фінансового центру. У парламентській заяві щодо положень про банківську таємницю уряд пояснив: «Сувора банківська таємниця важлива для

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

збереження довіри клієнтів до нашої банківської системи».[34] Це речення підсумовує офіційну позицію 2000-х років. Конфіденційність була суспільним благом, бо підтримувала довіру вкладників та інвесторів. Водночас вона була конкурентною перевагою в час, коли уряд вирішив змагатися за приватний капітал.

Нова редакція статті 47 у 2001 році

2001 року уряд переглянув законодавство і повністю замінив статтю 47. Закон про банки (зміни) 2001 року (Banking (Amendment) Act 2001), Закон № 23 2001 року, скасував стару норму і запровадив нову статтю з новим Третім додатком.[56] Відтепер стаття 47(1) передбачає: «Банк у Сінгапурі або будь-хто з його посадових осіб не може жодним чином розкривати інформацію про клієнта будь-якій іншій особі, крім випадків, прямо передбачених цим Законом».

Будова нової норми була своєрідною. Частина (2) дозволяє розкриття лише для цілей, перелічених у першій графі Третього додатка, особам, зазначеним у другій графі, і з дотриманням умов, наведених у третій.[7] Додаток складається з двох частин. Частина I перелічує випадки розкриття, після яких подальше розкриття не заборонене. Серед них розкриття з письмового дозволу клієнта, у зв'язку із затвердженням заповіту, банкрутством або ліквідацією, у провадженнях між банком і клієнтом, на підставі наказу про звернення стягнення на кошти в третьої особи (garnishee order), за положеннями Закону про докази (Evidence Act) про банківські книги, а також для розслідування чи переслідування злочинів, передбачених писаним правом. Частина II перелічує випадки розкриття, після

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

яких сам отримувач зобов'язаний зберігати таємницю, наприклад розкриття посадовим особам, аудиторам і професійним радникам банку.

Особливий режим отримав наглядовий орган головного офісу іноземного банку. Розкриття материнському наглядовому органу іноземного банку дозволялося лише тоді, коли це було суворо необхідно для виконання його запиту. Навіть тоді йому не можна було розкривати жодної інформації про депозити. Для швейцарських і європейських банків, які розширювали діяльність у Сінгапурі, це означало, що інформація про депозити їхніх азійських клієнтів була захищена навіть від наглядових органів їхніх країн походження.

Санкції та захист провадження

Санкції були суттєвими. Особа, яка порушує статтю 47(1) або (5), у разі засудження, якщо це фізична особа, карається штрафом до S$ 125 000 або позбавленням волі на строк до трьох років, або обома покараннями. В інших випадках штраф може сягати S$ 250 000.[8] Якщо інформація про клієнта, імовірно, буде розкрита в провадженні у справі про неплатоспроможність або в провадженні між банком і його клієнтом, суд може постановити провести слухання в закритому режимі (in camera). Оприлюднення інформації, яка може ідентифікувати сторону, у порушення такого наказу саме по собі є злочином і карається штрафом до S$ 125 000.

Стаття 47(8) додала положення, особливо цікаве для приватних банків. Вона передбачає, «щоб уникнути сумнівів», що ніщо в цій статті не заважає банку укласти з клієнтом прямо виражену угоду про вищий ступінь конфіденційності, ніж установлює Закон.[9] Стаття 47(9) зобов'язує MAS зберігати в таємниці будь-яку

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

інформацію про клієнтів, яку воно випадково отримує під час перевірок і яка не потрібна для нагляду. Отже, закон захищав клієнта від банку, від третіх осіб і в певних межах від наглядового органу.

Підтвердження вичерпного режиму

Нова редакція порушила питання, чи досі застосовуються винятки загального права, визнані у справі *Tournier*. Апеляційний суд відповів на нього в справі *Susilawati v American Express Bank Ltd*, ухваливши рішення 27 лютого 2009 року. Суд постановив, що стаття 47 є виключним режимом, який регулює банківську таємницю в Сінгапурі, і що законодавча схема не залишає місця для чотирьох загальних винятків загального права.[10] Рішення опубліковано як [2009] 2 SLR(R) 737. Деякі коментатори критикували суд за змішування договірного обов'язку банку з його законодавчим обов'язком. Інші захищали результат як природне прочитання слів «крім випадків, прямо передбачених цим Законом».

На практиці це означало закритий перелік. Банк у Сінгапурі міг розкрити інформацію про клієнта лише через один із каналів, передбачених Третім додатком. Жертви шахрайства, які шукали інформацію до початку провадження, з'ясовували, що заява щодо банківських книг за Законом про докази на практиці була єдиним доступним шляхом.[11] Для центру управління капіталом закритий перелік давав клієнтам передбачуваність. Водночас він обмежував інструменти кредиторів та іноземних позивачів, і ця напруга зростала разом з обсягом іноземного капіталу.

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

Таємниця і злочинність

Уряд завжди наполягав, що таємниця не захищає злочинців. Пункт 5 частини I Третього додатка дозволяє розкриття для виконання наказу чи запиту відповідно до писаного права в межах розслідування або переслідування злочину, а також для подання скарги чи повідомлення про злочин.[12] Закон про взаємну допомогу у кримінальних справах (Mutual Assistance in Criminal Matters Act) дозволяв Сінгапуру допомагати іноземним державам у кримінальних розслідуваннях. Слабке місце було деінде. Упродовж більшої частини десятиліття ухилення від податків за кордоном не було злочином, який відкривав ці канали. Податкові угоди Сінгапуру дозволяли обмін банківською інформацією лише в обмежених випадках. 2010 року речниця MAS описала ситуацію так: положення про банківську конфіденційність «захищають приватність законних інвесторів і водночас дозволяють надавати банківську інформацію іноземним органам, коли йдеться про злочини чи розслідування».[13]

Переломний момент настав 2009 року. У прес-релізі від 7 березня 2009 року, за шість днів до того, як такий самий крок зробила Федеральна рада Швейцарії, Міністерство фінансів оголосило, що Сінгапур підтримує стандарт OECP щодо обміну інформацією за запитом. Міністерство заявило, що стандарт «узгоджується із сінгапурською системою банківської конфіденційності, яка не захищає злочинців».[14] Попри це, на початку квітня 2009 року OECP внесла Сінгапур до свого переліку юрисдикцій, які взяли на себе зобов'язання щодо стандарту, але суттєво його не впровадили.[15] Подальшим законодавчим змінам і пізнішому переходу до автоматичного обміну присвячено розділ II частини E.

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

Поширена помилка

Часто кажуть, що Сінгапур просто скопіював швейцарську банківську таємницю. Обидва режими справді передбачають кримінальні санкції. Проте їхня будова різниться в одному вирішальному аспекті. Стаття 47 швейцарського Закону про банки (BankG) карає за порушення професійної таємниці, зміст якої визначають приватне право та захист особистості. Стаття 47 сінгапурського Закону про банки сама визначає дозволені випадки розкриття закритим переліком у Третьому додатку. Після рішення у справі *Susilawati* поряд із нею не зберігся жоден виняток загального права.

Примітки

1. Goh, CBFL Working Paper, 29 грудня 2016 р., цит. вище, розділ II і виноски 12–14: Banking Act уперше внесено до парламенту 1962 р. (Singapore Parliamentary Debates, 16 січня 1962 р., т. 15); Закон № 41 1970 р., чинний з 1 січня 1971 р.; у перехідний період застосовувався Malayan Banking Ordinance. Goh, CBFL Working Paper, цит. вище, розділ II і виноски 28–29: традиційно вважалося, що обов'язок банкіра щодо конфіденційності регулюється загальним правом за справою *Tournier v National Provincial and Union Bank of England* [1924] 1 KB 461, а також Banking Act. ↩

2. Goh, CBFL Working Paper, цит. вище, розділ II: "the old Section 47(1) which generally prohibited the Monetary Authority of Singapore (MAS) from enquiring into the affairs of a customer" замінено 2001 р. ↩

3. Goh, CBFL Working Paper, цит. вище, розділ II, з цитатою з Singapore Parliamentary Debates: "The banking secrecy provisions of the Banking Act protect the confidentiality of customer information. Tight

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

banking secrecy is important to maintaining the confidence of customers in our banking system". ↩

4. Goh, виноски 3 і 15, наводить цю заяву як Singapore Parliamentary Debates, 16 травня 2002 р., т. 73, стовп. 1689–1690. ↩

5. Goh, CBFL Working Paper, цит. вище, розділ II: 2001 р. уряд провів перегляд; "the erstwhile provisions under Section 47 of the Banking Act were completely repealed and replaced"; Banking Act (Cap 19), ст. 47 і Третій додаток у відтворенні DataGuidance, кожна частина з законодавчою позначкою [23/2001]. Banking Act (Cap 19), ст. 47(1), текст зі змінами, внесеними Законом № 23 2001 р., відтворено DataGuidance, «The Banking Act (Cap. 19), s 46, s 47, sch 3». ↩

6. За повідомленнями, змінена стаття 47 набрала чинності 18 липня 2001 р. ↩

7. Banking Act (Cap 19), ст. 47(2), зі змінами, внесеними Законом № 23 2001 р. (текст DataGuidance, цит. вище). Banking Act (Cap 19), Третій додаток, частина I ("Further disclosure not prohibited"), пп. 1–9, і частина II ("Further disclosure prohibited"), п. 1, зі змінами, внесеними Законом № 23 2001 р. (текст DataGuidance, цит. вище). Banking Act (Cap 19), Третій додаток, частина I, п. 8 і третя графа, умова (a): "No deposit information shall be disclosed to the parent supervisory authority"; умова (b) щодо обов'язків цього органу з дотримання конфіденційності (текст DataGuidance, цит. вище). ↩

8. Banking Act (Cap 19), ст. 47(6)(a) і (b), зі змінами, внесеними Законом № 23 2001 р. (текст DataGuidance, цит. вище). Banking Act (Cap 19), ст. 47(3) і (4), зі змінами, внесеними Законом № 23 2001 р. (текст DataGuidance, цит. вище). ↩

9. Banking Act (Cap 19), ст. 47(8), зі змінами, внесеними Законом № 23 2001 р. (текст DataGuidance, цит. вище). Banking Act (Cap 19), ст.

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

47(9), зі змінами, внесеними Законом № 23 2001 р. (текст DataGuidance, цит. вище). ↩

10. *Susilawati v American Express Bank Ltd* [2009] SGCA 8, CA 140/2007, рішення від 27 лютого 2009 р. (Chan Sek Keong CJ, Andrew Phang Boon Leong JA і V K Rajah JA, мотиви виклав V K Rajah JA): стаття 47 є "now the exclusive regime governing banking secrecy in Singapore", залишаючи "no room for the four general common law exceptions" зі справи *Tournier*. Goh, CBFL Working Paper, цит. вище, виноски 9 і 30–32: *Susilawati v American Express Bank Ltd* [2009] 2 SLR(R) 737, п. [64]–[70]. Goh, CBFL Working Paper, цит. вище, розділ II і виноска 33, з посиланням на критику Tan Yun Hui та Poh Chu Chai і на захист тлумачення у справі *Susilawati*. ↩

11. Goh, CBFL Working Paper, цит. вище, розділи I–II: з огляду на режим банківської таємниці для розкриття інформації банками до подання позову, імовірно, доступна лише заява щодо банківських книг за Evidence Act. ↩

12. Banking Act (Cap 19), Третій додаток, частина I, п. 5 (текст DataGuidance, цит. вище). Goh, CBFL Working Paper, цит. вище, розділ II і виноска 24: Mutual Assistance in Criminal Matters Act (Cap 190A) дозволяє органам Сінгапуру на запит іноземної держави сприяти розслідуванню та збиранню доказів у кримінальних справах. ↩

13. *Business Times*, 24 вересня 2010 р., цит. вище, з цитатою Jacqueline Ong, речниці MAS. ↩

14. Ministry of Finance, прес-реліз «Singapore Endorses the OECD Standard for Exchange of Information», 7 березня 2009 р.: стандарт "is consistent with Singapore's system of banking confidentiality, which does not shelter criminals"; він "does not preclude countries from having such confidentiality or privacy safeguards"; Сінгапур як "a trusted centre for finance and a responsible jurisdiction". Goh, CBFL Working Paper, цит. вище,

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

виноска 21, датує той самий прес-реліз 6 березня 2009 р. Щодо рішення Швейцарії від 13 березня 2009 р. див. Ressos, *Genève, place financière internationale*, partie E, chapitre III. ↩

15. Ministry of Finance, відповідь міністра фінансів Tharman Shanmugaratnam у парламенті на запитання Sylvia Lim, 28 травня 2009 р., «Organisation for Economic Cooperation and Development (Singapore on the 'Grey List')»: Сінгапур внесено до переліку на початку квітня 2009 р.; ОЕСР "does not regard Singapore as a tax haven". ↩

Disclaimer

This article is provided for general information only. It is based on publicly available sources as at its date of publication. These sources have not been independently verified against licences, regulatory registers or the records of the entities concerned. It is not legal, tax, financial or investment advice. Nor is it a recommendation to invest in, transact with or use the services of any entity mentioned. Law and regulation change frequently, so the content may be incomplete or outdated. To the fullest extent permitted by law, Dr Alexander Ressos and the publisher of SingaporeIQ exclude all liability for loss or damage arising from the use of or reliance on this article. Readers should obtain advice on their specific circumstances before acting or refraining from action.

Names and trademarks of the entities discussed belong to their owners and are used for identification only. Their mention implies no endorsement, affiliation or allegation of wrongdoing. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. Corrections and updates: contact@ressos.com.

© 2026 Dr Alexander Ressos. This article may be quoted with attribution to SingaporeIQ (SingaporeIQ.com). Reproduction in full and any commercial use require prior written consent. The Legal Terms at https://singaporeiq.com/legal-terms apply.

Author contact: Dr Alexander Ressos, TEP · contact@ressos.com